

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ประสบการณ์แห่งความทรงจำ
Memories of life

T120845

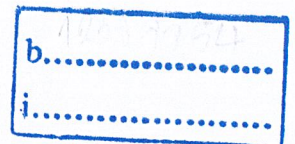
วนีย์วรรณ กิตติบดีสกุล

Waneewan Kittibordeesakul

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....

120845

27 ส.ค. 2555

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

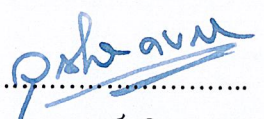
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2553 - 2554

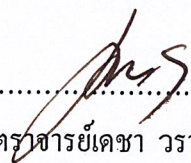
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลป
นิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

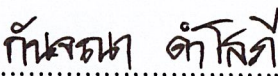
คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

ประธานกรรมการ

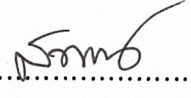

.....
(ศาสตราจารย์เดชา วราขุน)

กรรมการ

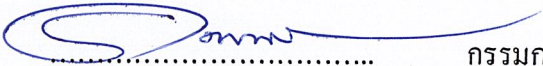

.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กัญจนา คำโสภี)

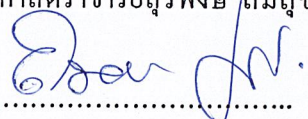

.....
(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สุ่มสุข)

กรรมการ

.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ)

.....

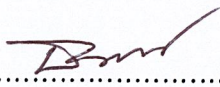
กรรมการ

.....

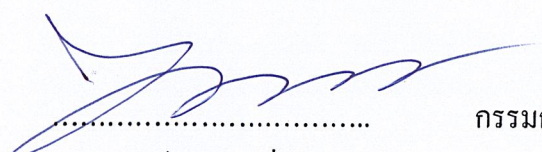
กรรมการ

(อาจารย์ถนัดมนวดี เดชาคณีวงศ์)

(อาจารย์พัชชา แก้วทองตาล)

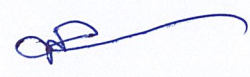

.....
(อาจารย์ธนสาร พัฒนสุทธิชลกุล)

กรรมการ

.....

กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)

.....

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์พัชชา แก้วทองตาล)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ประสบการณ์แห่งความทรงจำ
	Memories of life
ชื่อ	นางสาวนีย์วรรณ กิตติบดินีสกุล
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2553-2554
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์พัชชา แก้วทองตาล

บทคัดย่อ

ประสบการณ์ที่ผ่านเข้ามาในช่วงชีวิตของมนุษย์ ล้วนแล้วแต่มีหลากหลายเรื่องราว บางเรื่องที่ไม่มีความสำคัญ ก็มักจะเลื่อนหายไป บางเรื่องที่ทำให้เกิดความสะเทือนต่อจิตใจก็มักจะฝังลึกและยากที่จะลืมเลือน แม้ว่าชีวิตจะยังจมอยู่กับความผิดพลาด เสรีใจจากเรื่องราวครั้งในอดีต แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าให้เรื่องแสนเลวร้ายนี้มีส่วนทำให้การดำเนินชีวิตประจำวันนั้นทอนลง ยอมที่จะเรียนรู้ความเจ็บปวดจากความผิดพลาด และคิดทบทวนสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นด้วยสติ เพื่อสร้างกำลังที่จะผลักดันและสร้างความทรงจำที่ดีขึ้นใหม่

ข้าพเจ้าก็เป็นบุคคลหนึ่งที่ได้ผ่านประสบการณ์นั้นมา ทำให้เปลี่ยนแปลงความคิดที่จะใช้ชีวิต โดยมีเรื่องราวที่ผิดพลาดนั้นเป็นประสบการณ์และเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต และอยากให้ผู้คนได้รับรู้ถึงความคิด ความรู้สึกเหล่านี้ผ่านทางผลงานที่ได้ถ่ายทอดในรูปแบบกระบวนการเทคนิคภาพพิมพ์ เพื่อให้ได้รู้ถึงความรู้สึกของผู้ที่ยังจมอยู่กับความทรงจำครั้งเก่า สิ่งเหล่านี้จะทำให้เราได้รู้ว่าชีวิตของเรามีค่าเพียงใด หากย้อนคิดอดีตแล้วเจ็บปวด ก็หันมาใส่ใจตัวเองที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และสร้างอนาคตที่สวยงามดีกว่าจมปลักกับอดีตที่ไม่มีทางหวนกลับไปแก้ไขได้เลย

กิตติกรรมประกาศ

โครงการศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ “ประสบการณ์แห่งความทรงจำ” ชุดนี้ ประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดี หลังจากได้ศึกษาข้อมูลและขั้นตอนการสร้างสรรค์ศิลปะออกมา ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณบิดามารดา บุคคลในครอบครัวของข้าพเจ้า และรับความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์พัชรา แก้วทองตาล และคณาจารย์ทุกท่านในสาขาวิชาศิลปกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ให้ความช่วยเหลือ พร้อมทั้งให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหา ตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณนางสาวชลาภรณ์ เจริญบุญ และนายกฤษฎา ฤทัยศรีมณีพันธ์ ที่ช่วยเหลือในการดำเนินการทำงาน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่มีได้เอื้อนาม จนศิลปนิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีทุกประการ จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

วนิช์วรรณ กิตติบดินีสกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
ขอบเขตของโครงการ	4
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	5
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	7
แนวความคิด	17
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	18
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	19
กระบวนการสร้างงาน	31
บทที่ 4 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์	36
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	37
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	42
บทที่ 5 บทสรุป	47
บรรณานุกรม	48
ภาพผลงานศิลปะ	50
ประวัติผู้เขียน	54

สารบัญญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
1. ภาพอิทธิพลที่รับ และ ผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	8
2. ภาพประกอบภาพร่างผลงานศิลปะ	19
3. ภาพประกอบวิเคราะห์ทัศนธาตุ	37
4. ภาพวิเคราะห์โครงสร้างและองค์ประกอบศิลป์	43
5. ภาพผลงานชิ้นที่1	50
6. ภาพผลงานชิ้นที่2	51
7. ภาพผลงานชิ้นที่3	52
8. ภาพผลงานชิ้นที่4	53

บทที่ 1

บทนำ

ในช่วงชีวิตของมนุษย์เราย่อมพบเจอกับเหตุการณ์มากมายที่ผ่านเข้ามา และยากที่จะลืมเลือนได้ จะพิเศษเพียงใดหากเหตุการณ์เหล่านั้นเป็นเรื่องที่น่าประทับใจ แต่ความจริงมักเป็นเรื่องราวที่ขมขื่น และเจ็บปวด เมื่อนึกคิดแล้วเกิดความโศกเศร้า โกรธแค้น หรือรู้สึกผิด ครั้งแล้วครั้งเล่าที่อยากกำจัดความรู้สึกนั้นออกไปจากความทรงจำแต่ยิ่งพยายามกำจัด สิ่งนั้นก็ยิ่งประทับแน่นกว่าเดิม อันที่จริงแล้วต้นเหตุมิใช่ อะไรอื่น หากแต่เป็นธรรมชาติของใจมนุษย์เอง สิ่งใดที่เราเกลียดหรือรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ จะมีแรงดึงดูดต่อจิตใจของเรา ปัญหาจะเกิดขึ้นเมื่อเราพยายามหลีกเลี่ยงหรือผลักไส ยิ่งกลับตามมารบกวนจิตใจบ่อยขึ้น เมื่อประสบเหตุการณ์ที่ทำให้เรารู้สึกเจ็บปวด โกรธแค้น ร่างกายจะหลั่งฮอร์โมนความเครียดไปกระตุ้นให้อามิตาลา (สมองส่วนที่ทำงานเกี่ยวกับอารมณ์) สั่งการให้มีการบันทึกความจำเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้น ความจำในเรื่องนั้นๆ ก็ยังฝังลึกโดยมีอารมณ์ความรู้สึกเข้าไปย่ำ อารมณ์ความรู้สึกที่เกิดจากเหตุการณ์เหล่านั้น จึงเป็นตัวละครสำคัญที่ตอกย้ำความทรงจำให้ยิ่งเจ็บปวดมาก ก็ยิ่งลืมเลือนได้ยาก แต่ปัญหาไม่ได้หยุดแค่ตรงนี้ ขณะเราระลึกถึงเหตุการณ์นั้นอีก ก็ก่อให้เกิดความรู้สึกเจ็บปวดตามมา ยิ่งยังพยายามกำจัดออกไป ยิ่งทำให้ความทรงจำนั้นฝังลึกมากขึ้นกว่าเดิม ด้วยเหตุนี้จึงไม่ควรเป็นปฏิปักษ์กับความทรงจำ การที่เราทำใจให้สงบหยุดต่อต้านความเจ็บปวดอาจจะทำให้เรามองเห็นอะไรได้ชัดเจนขึ้น กว้างขึ้น มองเห็นโลกแห่งความเป็นจริงและมองเห็นตัวเอง ถ้าไม่เจอความเจ็บปวดเหล่านี้เป็นบทเรียน เราก็จะไม่สามารถรับรู้ถึงความเข้มแข็งที่เรามี เราจะผ่านเรื่องเลวร้ายได้ยากง่ายเพียงใด อะไรที่หล่อหลอมความเป็นเรา อย่าให้ตัวเองเจ็บปวดอย่างศูนย์เปล่า เรียนรู้และเก็บไว้ ถือเป็นบทเรียนและประสบการณ์ที่สำคัญ จดจำไว้ในความทรงจำของเรา ไม่มีความสวยงามใด อยู่กับเราตลอดไป ประสบการณ์มักสอนให้เราเรียนรู้ค่าๆนี้ ด้วยเหตุนี้เราจึงควรที่จะรับรู้ถึงถึงความสวยงามตรงนี้ ในขณะที่ยังเป็นปัจจุบัน ดีกว่าที่เราจะรู้สึกว่าจะช่วงเวลาี้กลับสวยงาม เมื่อได้กลายเป็นอดีตไปแล้ว ความทรงจำในอดีตไม่เคยลบเลือนไป แต่ก็พร้อมที่จะสร้างและเก็บเกี่ยวความทรงจำที่ดีใหม่ๆในวันนี้ให้เพิ่มเข้ามา ซึ่งข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดความรู้สึกนี้ในแง่มุมความทรงจำด้านความรัก ให้ทุกผู้คนที่ล้วนต่างก็มีประสบการณ์ความรักที่แตกต่างกันไป เพื่อให้คุณค่าแห่งความทรงจำ ถึงแม้ช่วงเวลาที่สวยงามบางอย่างจะไม่หวนคืน แต่ก็จะไม่หายไป เพราะสิ่งทั้งหลายเหล่านั้นจะยังคงอยู่ซึ่งไว้ในความทรงจำ

ความสำคัญของโครงการ

เมื่อความทรงจำเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนทุกชนชั้นยังคงมีติดค้างอยู่ในความรู้สึก แม้ว่าเวลาจะผ่านมานานเท่าไร ก็ยังคงฝังอยู่ในจิตใจของเราตลอดเวลา ยิ่งถ้าสิ่งนั้นคือความทรงจำที่ดี คงไม่มีใครที่จะอยากลืมเลือนไป แต่ในช่วงชีวิตคงไม่ได้มีแค่คำว่าสิ่งดีๆ เสมอ คำว่าเสียใจ คำว่าร้องไห้ คำว่าเสียหน้าตา ต้องมีเกิดขึ้นบ้างในบางช่วงที่ผ่านเข้ามา บางคนยอมแพ้กับสิ่งเหล่านั้น แต่บางคนก็พร้อมที่จะสู้กับปัญหาที่ผ่านเข้ามา และเพื่อให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นกลับกลายเป็นความเคยชินของความทรงจำ

เรื่องราวความเจ็บปวดในชีวิต จากประสบการณ์ต่างๆ ที่ผ่านเข้ามานั้นมีหลากหลายเรื่องราว เช่น ความรัก ความฝัน ความทะเยอทะยาน หน้าที่การงาน อุบัติเหตุ ความเจ็บไข้ได้ป่วย ฯลฯ แต่ในด้านของความรักแล้ว เมื่อมนุษย์ต้องตกอยู่ในสภาพทางด้านอารมณ์ที่เจ็บปวด อันเนื่องมาจากความรัก จะรู้สึกบอบช้ำทางด้านสภาวะจิตใจ ส่งผลกระทบให้อารมณ์รับรู้ถึงความเศร้า ความเสียใจ ที่เกิดจากความผิดหวัง เป็นธรรมชาติของชีวิตมนุษย์ที่เกิดความสูญเสียย่อมรู้สึกเช่นนี้ แต่ในอีกแง่มุมหนึ่งของความเจ็บปวด ถ้าคิดในด้านบวกก็จะเป็นตัวเร่งให้มนุษย์นั้นเกิดความเข้มแข็งขึ้น แต่ในด้านตรงข้ามผู้ที่ทนต่อสู้กับความเจ็บปวดไม่ได้ อาจถึงกับคิดสั้นและจบชีวิตลงก็มี ความแข็งแกร่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ได้รับ จะทำให้เรามองเห็นอะไรที่ชัดเจนขึ้น มองเห็นโลกแห่งความจริง เรียนรู้เรื่องราวที่เลวร้ายเก็บไว้เป็นบทเรียน

คำว่า ความเจ็บปวดนั้นถือว่าเป็นเรื่องเฉพาะตัว ถึงแม้เราสามารถที่จะเข้าใจหรือเห็นใจใครสักคน ที่กำลังได้รับความเจ็บปวดเพราะถูกคนรักทอดทิ้ง ไม่มีใครสามารถช่วยแบ่งปันความเจ็บปวดของใครได้ ไม่ว่าคนนั้นจะเจ็บเจียนตาย หรือเป็นญาติสนิทมิตรสหาย หรือคนที่เรารักมากที่สุด และเราอยากช่วยแบ่งปันความทุกข์มาจากเขาแต่เราไม่สามารถทำได้ เพราะความเจ็บปวดเป็นเรื่องเฉพาะตัว เป็นเรื่องส่วนตัวที่แต่ละคนจะต้องเผชิญหน้าเพียงผู้เดียวเท่านั้น

ข้าพเจ้าต้องการให้ผู้คนตระหนักว่า ความเจ็บปวดจากความรักนั้นไม่ใช่อุปสรรคของการเติบโต หากเรายอมเรียนรู้ความเจ็บปวด และไตร่ตรองทุกความผิดพลาดด้วยสติ เพื่อที่จะหลบเลี่ยงไม่ทำให้เกิดซ้ำและพยายามหลีกเลี่ยงไปให้ไกลจากความเจ็บปวด ก่อนจะเก็บมาเป็นแรงผลักดัน เมื่อวันที่หายดีจะได้เดินต่อไปด้วยความกล้าหาญและทรงพลังกว่าวันที่แล้วมา

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ข้าพเจ้าต้องการศึกษาและทำความเข้าใจในเนื้อหาของการดำเนินชีวิตที่เกิดขึ้นไปพร้อมกับความทรงจำในอดีต เพื่อเสนอให้มนุษย์ได้เข้าใจและมีกำลังใจในการใช้ชีวิต
2. เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงข้อเสียของการยึดติดกับความเป็นอดีต และเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่ประสบพบเจอกับเหตุการณ์ดังกล่าว
3. เพื่อให้มนุษย์ได้เรียนรู้บทเรียนของความรัก และจงพึงพอใจกับสิ่งนั้น

ขอบเขตของโครงการ

ขอบเขตโครงการมีความสำคัญยิ่งต่อการสร้างสรรค์งานศิลปะ ผลงานทั้งหมดเป็นผลงานภาพพิมพ์โลหะกัดกรด(Etching) มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ความทรงจำ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความทรงจำที่เจ็บปวดในแง่มุมของความรัก

1. สร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์โลหะกัดกรด ด้วยการใช้แผ่นทองแดงเป็นแม่พิมพ์มานำเสนอแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกถึงความเศร้าที่หลงเหลืออยู่จากประสบการณ์แห่งความทรงจำ
2. ค้นหาแนวทางและเทคนิคในการสร้างสรรค์งานศิลปะที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว รวมถึงไปถึงแนวทางพัฒนาการสร้างสรรค์ต่อไป
3. ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะจำนวน 4 ชิ้น ทั้งนี้เพื่อให้เห็นถึงการพัฒนาของผลงานศิลปะ ดังนี้
  - 1.1 ขนาด 55x77 cm.
  - 1.2 ขนาด 61x65 cm.
  - 1.3 ขนาด 57x60 cm.
  - 1.4 ขนาด 61x70 cm.

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ข้อมูลที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะนั้นถือได้ว่ามีความสำคัญต่อการนำเสนอรูปทรง เรื่องราว เนื้อหา ซึ่งเป็นสิ่งที่ใช้กำหนดรูปแบบของผลงาน และลักษณะในการจัดองค์ประกอบของ ภาพ ข้อมูลต่างๆ อาจมีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านความชอบ และแหล่งที่มาของข้อมูล ซึ่งอาจได้มาจากเหตุการณ์ที่ตนประสบพบเจอ และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล หรืออาจเกิดจากการค้นคว้าเมื่อมีความสนใจพิเศษในเรื่องต่างๆ ผลงานศิลปะนิพนธ์กับการสร้างสรรค์ผลงานชุด“ประสบการณ์แห่ง ความทรงจำ (Memories of life)” ซึ่งมุ่งเน้นการแสดงออกอย่างตรงไปตรงมากับเรื่องราวส่วนตัว การศึกษาค้นคว้า การนำเสนอวิธีการสร้างสรรค์เฉพาะตัวเป็นสำคัญ แต่ในความเฉพาะตัวนั้นมีที่มา จากอิทธิพลจากกลุ่มศิลปินที่มีกระบวนการใกล้เคียงหรือสามารถนำเอาแนวทางมาประยุกต์ใช้ โดยเฉพาะผลงานที่ข้าพเจ้านำเสนอในศิลปะนิพนธ์ ได้ทำการแยกลักษณะและแหล่งที่มาของข้อมูล และรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานไว้ โดยแนวความคิดสร้างสรรค์ได้ก่อให้เกิด ผลงานตามการอ้างอิงแหล่งข้อมูลดังนี้

ข้อมูลที่ได้รับจากการค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ต (Internet)

บ่อยครั้งที่ชีวิตผิดพลาด..ไม่ว่าจะเรื่องอะไรก็แล้วแต่ เรามักจะเอาสมาธิไปจดจ่ออยู่กับความ ผิดพลาดนั้น ข้าเดิมตัวเองให้ทุกข์...ให้เสียใจ และพยายามจะสร้างคำถามเพื่อค้นหาคำตอบให้ตัวเอง อยู่เสมอ ทั้งๆ ที่เรารู้ว่าคำตอบที่สร้างขึ้นมานั้น "ไม่ใช่ความจริง" ที่จะทำให้เราหลุดพ้นจากความ เสียใจนั้นได้เลย เราจึงยอมติดกับดักความเสียใจอย่างถอนตัวไม่ขึ้น รู้ว่าเสียใจแต่ก็ไม่ทำให้อะไรมันดี ขึ้นมา และเราก็ไม่สามารถย้อนเวลากลับไปแก้ไขอดีตได้ แต่ทำไมเรายังเป็นทุกข์กับการเลือกที่จะ เสียใจ และทำชีวิตให้มันแย่ลงกว่าเดิมทุกๆ ทั้งๆ ที่ก็รู้ว่ารสชาติของมันสุดแสนจะขมขื่นมากมาย เพียงใด เพราะ "เราเริ่มต้นใหม่ไม่ได้" เราเลยยังทุกข์ระทมไปกับความผิดพลาดของชีวิต สิ้นสุด แล้วแต่ก็เริ่มต้นใหม่ไม่ได้...ไปไม่เป็น...เหมือนจะมองเห็นทาง แต่ก็เลือกที่จะปิดหู ปิดตา และไม่ พยายามจะเปิดใจ เราจึงต้องอยู่กับความเศร้าเสียใจอยู่ทุกคืนทุกวัน ดอกย่ำความผิดพลาดให้ตัวเองอยู่ อย่างนั้น ลองมองดูวิถีดอกทานตะวันบ้างสิ ชีวิตมีแต่ความเบิกบาน เพราะรู้จักที่จะใช้ชีวิตไปพร้อมๆ กับแสงตะวัน แสงสว่างที่ส่องนำทางให้ชีวิตทุกชีวิต..."ยังคงมีชีวิต" แม้ยามที่ดอกทานตะวันร่วงโรย ก็ยังคงทิ้งเมล็ดพันธุ์ให้เจริญเติบโต งอกงามและรับแสงตะวันได้ใหม่อีกครั้ง เพราะฉะนั้นเราต้องไม่ ปิดตัวเอง แล้วจมอยู่กับความคิดที่ว่าชีวิตต้องเริ่มต้นใหม่ไม่ได้ อย่าทำร้ายตัวเองด้วยการเศร้าเสียใจ แล้วปล่อยให้ชีวิตมันไหลไปเรื่อยๆ อย่างไม่มีคุณค่าและไร้จุดหมาย จงใช้ชีวิตให้เป็นดังเช่นดอก ทานตะวัน แม้ยามผิดพลาด เสียใจ ก็จะมีทางออกของชีวิตเสมอ อับจนหนทางอย่างไร แสงสว่างจาก ดวงตะวันก็จะคอยส่องทางให้เราได้พบเจอทางออก"ชีวิตเราจึงมีทางออกตราบดีที่บน โลกใบนี้ยังมี

ทิศตะวันออก"

แม้ว่าชีวิตจะยังมีลมหายใจ จะยังคงจมอยู่กับความผิดพลาด เศร้าใจ ก็จงเศร้าให้ถึงที่สุด เสียใจ ก็จงเสียใจเสียให้พอ หากยังร้องไห้ ขอให้ระบายน้ำตาออกมา อย่ากักเก็บมันไว้ เมื่อเราเสียใจอย่างถึงที่สุดแล้ว เราต้องกล้าลุกขึ้นมาปฏิวัติตัวเอง และพร้อมที่จะเป็นคนใหม่ ที่ใช้บทเรียนจากอดีต เป็นเหมือนเข็มทิศคอยช่วยบอกทางแก่ชีวิต เพราะ... "ความเศร้านั้นมีข้อดีข้อเสียในตัวเอง ข้อเสียคือทำให้เราโศกอาดูร แต่ข้อดีของมันคือ...สอนให้เราเห็นว่าเราจะไม่ผิดพลาดตรงนี้อีกเราจะต้องไม่ร้องไห้ให้กับมันอีก"

ใครบางคนเคยบอกเอาไว้ตอนที่เสียใจกับความผิดพลาดของชีวิต เพราะฉะนั้นแล้วเกิดเป็นคน มีความรู้สึกรู้สาเหมือนกันหมด สามารถเศร้าเสียใจกับอดีตที่ผิดพลาดได้เหมือนกันหมด และก็เริ่มต้นใหม่เหมือนกันหมดเช่นเดียวกัน ขอเพียงกล้าที่จะเป็นนกปีกหักที่พร้อมจะรักษาตัวเอง และออกเดินทางได้โดยไม่กลัวว่าหนทางข้างหน้า จะผิดพลาดซ้ำสอง อย่าลืมนะว่า...เรามีโอกาสผิดพลาดได้บ่อยครั้งเท่าไร เราก็เดินถูกทางมากขึ้นเท่านั้น

จากการศึกษาบทความนี้ทำให้ข้าพเจ้ามีกำลังใจในการแก้ไขปัญหาและเข้าใจได้ว่าทุกปัญหาที่เกิดขึ้นล้วนแล้วแต่มีทางออก เราไม่ควรยึดติดกับความผิดพลาดกับสิ่งที่เกิดขึ้นไปตลอดชีวิต อย่างมึนปึกเสียใจอยู่กับเรื่องเดิมๆ เริ่มต้นใหม่คนเรามีโอกาสผิดพลาดกันได้ทุกคน

อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง

อิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะที่ข้าพเจ้าได้รับมาจากแหล่งข้อมูลต่างๆ รวมทั้งรูปแบบทางศิลปะ ซึ่งผ่านประสบการณ์การเรียนรู้โดยตรง จนก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ และเข้าใจในรูปแบบของผลงาน อิทธิพลทางศิลปะที่ได้รับโดยตรงต่อการนำเสนอคือ อิทธิพลจากศิลปะสำนึกนิยม (Realism) เป็นงานศิลปะที่นำเสนอความเป็นจริง (Reality) อย่างเป็นภววิสัย (Objective) มีความเป็นกลางและตรงไปตรงมา โดยปราศจากการปรุงแต่งให้สวยงามที่ปรากฏอยู่ในชีวิตประจำวัน ความนิยมสำนึกนิยมหมายถึงขบวนการศิลปะที่เริ่มขึ้นในฝรั่งเศสในคริสต์ทศวรรษ 1850 ได้เพิ่มมากขึ้นเมื่อมีการถ่ายภาพ (Photography) เกิดขึ้น ทำให้ศิลปินมีความต้องการที่จะสร้างงานที่ดู“แท้จริง” เพื่อบันทึกเหตุการณ์ ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง

คุณสมบัติของยุคRealismนี้ คือการลอกเลียนความเป็นจริงที่เกิดขึ้นของธรรมชาติ ล้วนมีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน โดยข้าพเจ้าใช้การถ่ายภาพเข้ามาช่วยในการสร้างสรรค์งานศิลปะให้เกิดความเหมือนจริง สื่ออารมณ์และความรู้สึกส่วนตัวที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ

อิทธิพลที่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะของข้าพเจ้าอีกส่วนหนึ่ง คือ อิทธิพลที่ได้มาจากผลงานทางศิลปะของ Brian Oglesbee ในชื่อ The Water Series

อิทธิพลที่ได้จากศิลปิน

The Water Series เป็นการแสดงงานที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับน้ำ คือ น้ำเป็นสัญลักษณ์ที่มีศักยภาพมาก เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการดำรงอยู่ของชีวิตมาก การทำงานกับน้ำเป็นเรื่องนำเสนอความท้าทาย และเนื่องจากภาพที่ทำทั้งหมดในสตูดิโอ, กลไกกันไป แสงน้ำ, ไดนามิกโปร่งใสสะท้อนแสงและหักเห "กระจก"และ"เลนส์"ในความรู้สึกเราไม่จริง"มองเห็น"น้ำ เราจะเห็นสิ่งที่น้ำไม่ให้สิ่งที่อยู่ในหรืออยู่ได้เห็นได้จากมัน ความท้าทายสำหรับผมคือการวิเคราะห์"เลนส์"ของน้ำเพื่อที่จะสร้างภาพในใจของฉันมีไม่ว่าจะเป็นเพื่อเลียนแบบธรรมชาติ

ศิลปิน Brian Oglesbee

ชื่อผลงาน Water Series 12

เทคนิค Photo

ศิลปิน Brian Oglesbee

ชื่อผลงาน Water Series 19

เทคนิค Photo

ศิลปิน Brian Oglesbee

ชื่อผลงาน Water Series 27

เทคนิค Photo

ศิลปิน Brian Oglesbee

ชื่อผลงาน Water Series 32

เทคนิค Photo

ศิลปิน Brian Oglesbee

ชื่อผลงาน Water Series 12

เทคนิค Photo

ชื่อศิลปิน : Brian Oglesbee

Brian Oglesbee เกิดใน เมืองชิคาโก ใน 1951 และกลายเป็นที่สนใจในการถ่ายภาพในชั้นประถมศึกษาปีที่หกเมื่อเขาและพ่อของเขาสร้างกล้อง pinhole กัน เขาศึกษาการถ่ายภาพทั้งสี่ปีในโรงเรียนมัธยมในขณะที่เวลาเริ่มต้นเหมือนกันที่ทำงานในสตูดิโอในเชิงพาณิชย์ เมืองชิคาโก จากนั้นเข้าร่วม Oglesbee Art Institute of Chicago ซึ่งเขาได้ศึกษาการแกะสลัก แกะสลักภาพถ่าย รูปแบบใหม่ของภาพพิมพ์ photomechanical และทำหนังสือ

หลังจากที่มหาวิทยาลัยอาซิฟเป็นช่างภาพเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ ที่เชี่ยวชาญในชุดสำหรับ Vogue – Wright สตูดิโอในชิคาโกที่ใหญ่ที่สุดของประเทศในเชิงพาณิชย์สตูดิโอถ่ายภาพเวลาเขาได้ย้ายไปเขตเหนือของรัฐนิวยอร์กซึ่งเขาสอนการถ่ายภาพและภาพพิมพ์ที่อัลเฟรด ในช่วงปี 1980s เขาได้กลายเป็นที่รู้จักกันในสิ่งมีชีวิตในรูปแบบชุดใหญ่ของภาพ ห้องของฉากและยังคง และเริ่มพัฒนาเทคนิคและอุปกรณ์เพื่อตอบสนองวิสัยทัศน์ส่วนบุคคลของเขาในสิ่งที่อาจจะถ่ายภาพ

Oglesbee ได้รับการจัดแสดงกันอย่างแพร่หลาย ในคนคนหนึ่งและแสดงกลุ่มทั่วประเทศสหรัฐอเมริกายุโรปและญี่ปุ่นและจะถูกแสดงในคอลเล็กชันในสถาบันเช่น George Eastman House (Rochester, NY), ศูนย์ของการถ่ายภาพ (New York, NY), Museum of Fine Arts (เซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก, FL), Musée de l' Elysee (เมืองโลซานน์วิตเซอร์แลนด์), Museum of Fine Arts (Houston, TX), Brooklyn Museum (Brooklyn, NY), และจำนวนมาก กลุ่มเอกชนรวมทั้งเซอร์เอลตันจอห์น คอลเล็กชัน (Atlanta, GA) เขาได้ให้การบรรยายและพูดถึงแกลเลอรีตลอด ประเทศสหรัฐอเมริกา และได้รับสองครั้งโดยได้รับ fellowships ใหม่ York มูลนิธิเพื่อศิลปะ

การทำงานของพระองค์ได้รับการรวมอยู่ใน Face : การถ่ายภาพแนวใหม่ ฟลอรา Photographica เอกของดอกไม้ถ่ายภาพและความปิติยินดีของการถ่ายภาพดิจิทัล เพิ่มผลงานของงานของเขา ปรากฏในมุมมองกล้อง, American Photo, Photo ออกแบบ Metropolitan Home และ LuxLife ใน นิตยสารอื่น ๆ จาก 1986 ถึงปัจจุบันเขายังคงอยู่ในสตูดิโอ Wellsville New York ซึ่งเขาอาศัยอยู่กับ ภรรยาของเขา Mandy สำหรับสิบเอ็ดปีที่ผ่านมา Oglesbee ได้ทำงานเกือบเฉพาะในน้ำ Series และ

หนังสือของงานนี้ Aquatique ภาพโดย Brian Oglesbee (11"x14", Quad - tone, ฝาผูกไว้ที่ 152 PGS) ถูกตีพิมพ์เมื่อเร็ว ๆ นี้โดย Insight Editions

หนังสือใหม่ *Aquatique* Oglesbee จะถูกปล่อยออกมาในกันยายน 2007 ทุกครั้งในขณะที่บางสิ่งบางอย่างที่จริงจังที่เกิดขึ้นกับใครบางคนสมควรได้รับมันจริงๆ และผู้ที่มีรอนานจริงๆมันจะเกิดขึ้นและนั่นเป็นเหมือนกันพอดี) กรณีที่จะเกิดขึ้นกับการพิมพ์ของ **Brian Oglesbee** ใหม่หนังสือประณีต **Aquatique** (Insight Editions, 7 กันยายน ฉันเขียนคุณลักษณะที่ Brian สำหรับมีนาคม ฉบับเดือนเมษายน American Photo Photo อเมริกัน นิตยสาร (ย่อมาจากปัญหาที่มีอยู่ในปัจจุบันบน)

ไบรอันพบกันครั้งแรกประมาณ 15 ปีที่ผ่านมาเมื่อฉันถูกเขียนสำหรับภาพข่าวและอำเภอเขาได้ทำงานส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ ช่างภาพโฆษณา (เขาถ่ายภาพการแสดงผลแคตตาล็อกแสงเป็นเวลาหลายปี) และยังถ่ายภาพชุดห้องภาพถ่ายป่าที่มองข้ามระหว่าง รายการสินค้าเฟอร์นิเจอร์และภาพวาด Salvador Dali (อย่างน้อยให้ฉัน) เกี่ยวกับสองปีหลังจากที่ผมเจอเขาเขาเริ่มแสดงฉันสร้างสรรค์แรกของเขาในสิ่งที่เขาเรียกว่า"เขา"น้ำ Series รูป เกือบห้าปีที่ผ่านมา (นานก่อนที่สัญญาหนังสืออยู่ในสายตา) ไบรอันแสดงการนำเสนอภาพนิ่งของบางส่วนของภาพไปยังกลุ่มของยอดนักกีฬาใหญ่ New York ชื่อที่ NY PhotoGroup ซาลอน กลุ่มรวม Ios ชอบของ Jay Maisel, Howard Schatz และวอลเตอร์ ผมอยู่ในห้องและในการทำปฏิกิริยาพิเศษ : คุณแทบจะได้ยินเสียงขากรรไกรลดลงในภาพห้องเป็น และภาพตามรายละเอียดที่ ถูกคาดการณ์ในความมืด อาร์โนลนิวแมน (ที่ได้นำเสนอผลย้อนหลัง 90 นาทีที่ยอดเยี่ยมไม่กึ่งนาทีก่อน) รู้สึกประทับใจชัดและอื่น ๆ กว่าบิดแปลกใจเมื่อไบรอันอธิบายว่ามีการแก้ไขภาพที่ไม่เกี่ยวข้อง สิ่งที่จะต้องเป็นงานนำเสนอภาพนิ่งนาที่ 20 ได้อย่างรวดเร็วกลายเป็นคำถามชั่วโมฆะยาวววกและระยะเวลา ในช่วงหลายปีถัดไป แต่ไบรอันต้องอดทนสิ้นสุดลงมากที่จัดการเริ่มต้นของคนตายและในการนำชุดนี้เผยแพร่ไปทั่วโลก ส่วนใหญ่เพราะโลกประกาศ้าที่จะใช้โอกาสเมื่อมันมาถึงสิ่งที่ต้องการ นำเบื้อหน่ายและทำลายการเดินทางที่ยาวนานที่จะได้รับหนังสือลงพิมพ์กับสำนักพิมพ์ข่าว แต่มันก็คุ้มค่าความคาดหวังของความทุกข์ทรมานหลายบดเพราะเขาได้พบในที่สูงสุดความยุติธรรมของผู้เผยแพร่ที่จะไปทำหนังสือ ไม่เพียง แต่จะได้รับการเผยแพร่หนังสือในรุ่น quadratone ปกแข็งในภาพขนาดใหญ่พอที่จะเปิดเผยความชัดเจนที่สุดและความงามของ แต่มิก็ใส่กล่อง Limited Edition - ไบ (เฉพาะ 300 ฉบับของ) ที่จะ พร้อมกับเงินที่ใช้พิมพ์ 11x14

ในบทความด้านล่างนี้คุณจะได้เพิ่มเติมเกี่ยวกับไบรอันนำพิศวง"น้ำ
หนังสือเล่มใหม่ของเขา *Aquatique*

Series"ภาพถ่ายและ

จาก"น้ำ Series"Brian 's Oglesbee Copyright 2007 Oglesbee ไบรอัน

รายละเอียดจากการยิงของไบรอัน Oglesbee "น้ำ Series"

ภาพจากนิตยสารอเมริกัน

น้ำและไฟและไม้หนึ่งพิทเซลของการแก้ไขภาพดิจิทัลเป็นส่วนผสมของไบรอัน ของการศึกษา รูปสี่เหลี่ยม

โดย Jeff Wignall เกือบห้าปีที่ผ่านมามีไบรอันได้รับเชิญให้แสดงภาพของเขาที่ NY PhotoGroup ซา ลอน การรวบรวมเป็นทางการของบางทีสุดของยอดช่างภาพนครนิวยอร์ก กลุ่มซึ่งตรงกับช่วงเย็น หนึ่งเดือน นับ Jay Maisel, Howard Schatz, และ Gary ในกลุ่มประเทศสมาชิกของแกลดสโตน ไบรอันไม่ได้เสนอเฉพาะในคืนนั้น เปิดของเขาคือการมาขวาหลังจากที่ retrospectives โดยวอลเตอร์ Iooss และอาร์โนลนิวแมนและก่อนการแสดงของงานใหม่ล่าสุดของ Schatz น่าจะไม่ใช่ว่าผู้มาใหม่ จะเลือกในการแข่งขันดังกล่าว

lineup

เป็น ไบรอันฉายสไลด์ครั้งแรกของเขา ขาวภาพสีดำของหญิงสี่เหลี่ยมหันรูปขึ้นจากความลึกของน้ำดำ สนิทปกคลุมไปด้วยฟองสระว่ายน้ำของ มีบาง murmurs อยากรู้ยากเห็น จากนั้นช่างภาพมี รายละเอียดของภาพนิ่งแรกที่พบ repetitions เล็ก ๆ ของรูปวงกลมเดียวกันในกลุ่มของ ดูรายละเอียด ของภาพนิ่งที่เข้มงวดมากขึ้นแม้ที่สามพบว่ามีที่ชัดเจนที่สุดว่ารูปเดียวกันซ้ำ ๆ กันอย่างสมบูรณ์ แบบในแต่ละด้านและทุกฟอง ช่างภาพเริ่มที่จะอธิบายถึงวิธีการสร้างภาพอธิบายให้ฝูงชนซึ่งรู้สึก ประหลาดใจว่าทั้งหมดของพวกเขาได้กระทำในกล่องกับการเปิดรับเดียว และพิมพ์แสงโดยมีการ แก้ไขภาพดิจิทัลไม่ "นี่คือสิ่งที่ต้องเห็น" เขากล่าวว่า อาร์โนลนิวแมนพูดขึ้นมาจากแถวหน้า "คุณ หมายความว่าฉันไม่ได้ใช้ Photoshop นี้มี? เขากลาม ไม่กล่าวว่า Oglesbee, Photoshop ไม่ Iooss, Schatz, และอื่น ๆ ในร้านได้ประทับใจเพื่อให้พวกเขาขอให้ได้มาของภาพ Oglesbee เงินสีดำและสี ขาวที่งดงามพิมพ์ในขนาดสูงถึง 30x40 นิ้ว พวกเขาทำงานที่ wowed มาจากการกำหนดโครงการมัก ใหญ่ตัวเองว่าที่เขาเรียก กันเอง "น้ำ Series" ภาพที่ขยายตัวออกจากทั้งแสงและความท้าทายเชิงกล การหาน้ำเป็นวิธีที่ถ่ายภาพไปในสตูดิโอเพื่อที่จะดูคล้ายสตรีมพื้นผิวของบ่อหรือ "ฉันอยากจะดูว่า ฉันสามารถเลียนแบบสตูดิโอลักษณะของน้ำที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ in และรวมกับตัวเลข ปีที่เขา เริ่มต้นอาชีพใน Ward ภาพถ่าย Montgomery หน่วยและจำนวนมากสำหรับยิงแสงการแสดงผล แฉ่ตากล้อง ความท้าทายที่นำไปสู่โครงการสิบสามปีที่จะถึงที่สุดในเดือนกันยายนนี้ด้วยสิ่งพิมพ์ของ Aquatique (Insight Editions, \$ 75), monograph แรกของ Oglesbee หนังสือขนาดใหญ่จะมีมากกว่า 100 ภาพ quadratone จากความใฝ่ฝันของชุดที่มีความคิดสร้างสรรค์ Oglesbee บริโภค ไม่พูดถึง สตูดิโอของเขา นั่นคือพูดอะไรเพราะ Oglesbee ผลงานออกมาจาก 6,000 ตารางฟุตราฮอลล์ 1880 ใน เขตเหนือของรัฐ Wellsville, New York

สำหรับความพยายามครั้งแรกของเขาที่ยังน้ำในสตูดิโอ Oglesbee สร้างสระว่ายน้ำต้นของน้ำใน

ถ่ายภาพเช่นเซอร์เอลตันจอห์น

อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับคือการนำความเป็นจริงที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติเข้ามามีส่วนร่วมในผลงานศิลปะ ได้รับเทคนิคการถ่ายภาพ องค์ประกอบของภาพ เพื่อนำมาเป็นแบบอย่างในการสร้างสรรค์งานศิลปะ ทั้งท่าทาง การบิดเบือนที่เกิดขึ้นจากการกระทำของน้ำที่กระทบกับผิวกาย ก่อให้เกิดสัดส่วนต่างๆบิดเบือนไปอย่างอิสระ ที่กล่าวมานี้ผลงานของ Brian Oglesbee จึงเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะในชุดศิลปนิพนธ์ครั้งนี้

แนวความคิด

ความรักคือสิ่งที่มองไม่เห็น คนบางคนเจอเจอกับ “ความรัก” แล้วได้รับ “ความเจ็บปวด” แต่คนบางคนได้รับ “ความเจ็บปวด” จนได้เจอกับคำว่า “รัก” ความรักนั้นไม่ได้เกิดจากหัวใจแต่เกิดจากความรู้สึก เริ่มต้นจากความรู้สึกเลื่อนขั้นเป็นความพอใจ รู้สึกได้ถึงความหวานไหวจนเกิดอาการชอบค่อยๆเปลี่ยนไปจนเป็นความรัก ความรักมักมาพร้อมกับความสุขที่ยิ่งใหญ่ แต่ก็มักจบลงด้วยความเจ็บปวดที่ยิ่งใหญ่เช่นเดียวกัน บางคนเมื่อได้พบเจอกับเหตุการณ์ความรักที่แสนเศร้า กลับสามารถมีความสุขได้ เนื่องจากมีความพึงพอใจในความรัก เพราะอย่างน้อยๆก็ได้รู้จักและผูกพันกับคนที่เรารัก แต่บางคนที่ไม่มีความพึงพอใจในความรัก ก็จะต้องเจอกับความทรมานอย่างยากที่จะลืม อันที่จริงแล้วความทรมานจากความเจ็บปวดนั้นจะอยู่ติดค้างในความทรงจำคุณ เท่าที่คุณต้องการให้อยู่ จะทำร้ายให้เจ็บลึกเท่าที่คุณยอมให้ทำร้าย เพราะสิ่งสำคัญไม่ได้อยู่ที่ว่าคุณจะลืมอย่างไร แต่อยู่ที่ว่าคุณจะเรียนรู้และได้บทเรียนอะไรจากเหตุการณ์ในครั้งนั้น.....เมื่อเวลาผ่านไปจะสอนให้ว่า การที่คนเราผูกพันกับสิ่งใดๆมากเกินไป สุดท้ายก็เกิดความผิดหวังและเสียใจเป็นเรื่องธรรมดา เพราะเหตุนี้อย่าได้ไปยึดติดหรือใช้ชีวิตทั้งชีวิตเพื่อลุ่มหลง ตรึกตรองคิดเสียว่าความผูกพันที่กล่าวมานี้ไม่จำเป็นต้องหยุดตัวเราเองไว้กับสิ่งนั้นเสมอไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

การดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะเป็นสิ่งที่มิระบบระเบียบ และเป็นไปด้วยความเหมาะสมตรงตามความคิดและความต้องการของผู้สร้างสรรค์ โดยเฉพาะต้องสอดคล้องกับอุปนิสัยของการสร้างสรรค์ในแต่ละบุคคล ขั้นตอนการสร้างสรรค์ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะทำให้ผลงานสำเร็จสมบูรณ์ เพราะขั้นตอนการสร้างสรรค์เริ่มตั้งแต่รวบรวมข้อมูล แรงบันดาลใจ การค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลดังกล่าวที่ค้นคว้ามาจะช่วยต่อยอดในการทำงาน และต่อยอดให้เกิดจินตนาการจากความคิดที่ได้แรงบันดาลใจจากประสบการณ์และความทรงจำของแต่ละบุคคล

การดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานในชุดศิลปะนิพนธ์ครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้เริ่มจากการค้นหาแนวความคิดที่ชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหาข้อมูลที่ต้องการถ่ายทอดลงบนผลงาน หลังจากนั้นจึงนำมาสร้างภาพร่างด้วยการถ่ายภาพคนที่อยู่ใต้น้ำ การถ่ายภาพนี้ ข้าพเจ้าใช้ร่างกายของข้าพเจ้าเป็นแบบแทนผู้ที่รู้สึกถึงความเจ็บปวด เมื่ออยู่ใต้น้ำภาพที่ได้จะมีลักษณะบิดเบือนไปตามรีฟรอกซ์ของผิวน้ำ และเป็นไปตามแสงแดดที่ส่องกระทบลง ซึ่งสภาพความบิดเบือนในแต่ละภาพที่ถ่ายได้จะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปเป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความทรงจำที่เจ็บปวด องค์ประกอบของเสื้อผ้านั้น ข้าพเจ้าได้นำเสนอเป็นชุดเจ้าสาวที่ใช้ในพิธีการแต่งงาน เพื่อถ่ายทอดในเรื่องราวของความรัก

จากนั้นนำมาจัดเป็นองค์ประกอบ เพื่อให้ได้ภาพร่างที่ตรงกับแนวความคิดและจินตนาการ เป็นไปตามความต้องการในการสร้างสรรค์ผลงาน ภาพร่างที่สมบูรณ์ที่สุดจะไปขยายเป็นผลงานจริงในลักษณะงาน 2 มิติ ด้วยเทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ (Etching) ผลงานในแต่ละชิ้น ได้มีการปรับเปลี่ยนแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ทางเทคนิคมากขึ้น ข้าพเจ้าจะนำเสนอผลงานในลักษณะของการสร้างสรรค์ขึ้นมาเป็นลักษณะเนื้อหาความทรงจำจากการเจ็บปวด โดยการใช้เทคนิคของภาพพิมพ์

ดังนั้นการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานทางด้านศิลปะเพื่อให้ผลงานสมบูรณ์เป็นไปตามความต้องการ จึงมีความหมายและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะวิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน หมายถึง การสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ ตั้งแต่เก็บข้อมูล การสร้างภาพร่างรวมไปถึงการสร้างผลงานจริงให้กลายเป็นผลงานศิลปะที่สมบูรณ์

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

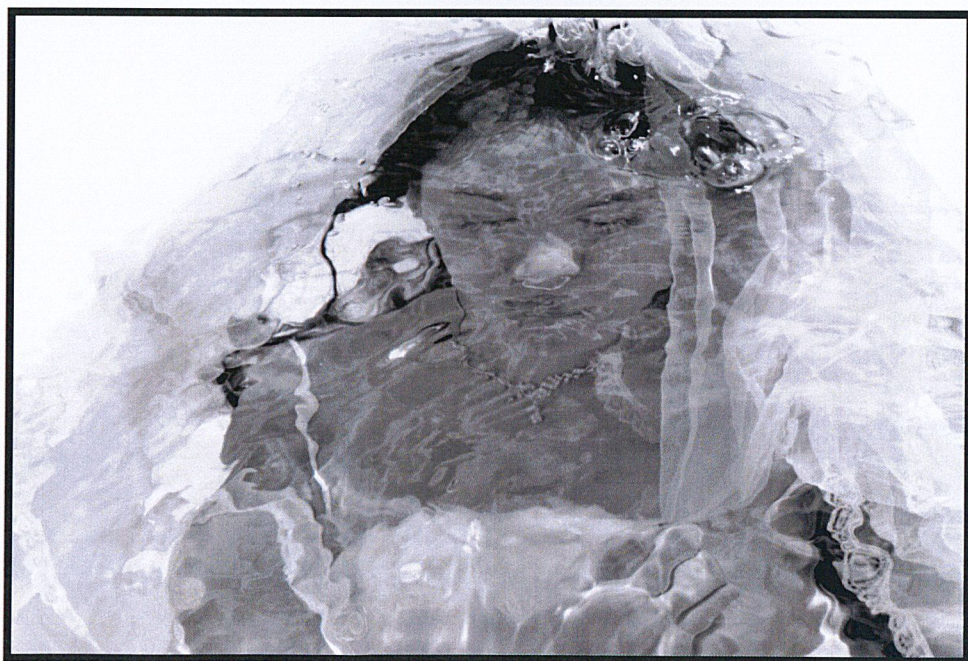

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชุดที่1

ภาพร่างชิ้นที่3

ภาพร่างชิ้นที่4

ภาพร่างชุดที่หนึ่ง

ภาพร่างชุดที่ 5

ภาพร่างชุดที่มีจำนวนทั้งหมด 5 ชุด ซึ่งข้าพเจ้าได้ใช้ลักษณะของผู้หญิงสวมใส่ชุดเจ้าสาว แสดงท่าทางที่ตกอยู่ในวังวนของความเศร้า ความเสียใจอันเนื่องมาจากความรัก การแตกสลายของร่างกายเกิดขึ้นในขณะที่ร่างกายคืบคลานอยู่ใต้น้ำ เปรียบเสมือนความรู้สึกนึกคิดที่แอบแฝงอยู่ในความทรงจำ นั้นไม่สามารถลืมเลือนไปได้เลย

ภาพร่างที่นำไปขยายเป็นผลงานจริง คือ ภาพร่างชุดที่ 5 เนื่องจากเป็นภาพที่สามารถสื่อออกมาได้ดีถึงความบอบช้ำทางด้านสภาพจิตใจที่เกิดจากความรัก

ภาพร่างชุดที่2

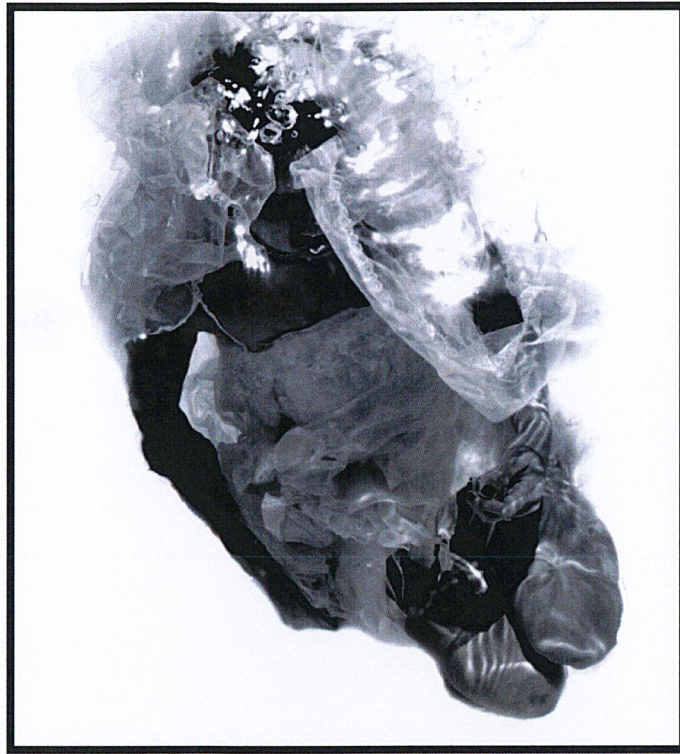

ภาพร่างชิ้นที่1

ภาพร่างชิ้นที่2

ภาพร่างชุดที่2

ภาพร่างชิ้นที่3

ภาพร่างชิ้นที่4

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่มีจำนวนทั้งหมด 5 ชิ้น ซึ่งข้าพเจ้ายังคงใช้ผู้หญิงสวมใส่ชุดเจ้าสาวเป็นสิ่งนำเสนอเรื่องราวทั้งหมดเช่นเดิม

ภาพร่างที่นำไปขยายเป็นผลงานจริง คือ ภาพร่างชิ้นที่ 3 เนื่องจากมีท่าทางที่แสดงออกถึงความเสียใจ ส่งความรู้สึกได้ดีถึงความหดหู่ อารมณ์เศร้าหมองของใบหน้า และมีลักษณะ จังหวะ การจัดวางภาพที่ดี

ภาพร่างชุดที่3

ภาพร่างชั้นที่1

ภาพร่างชั้นที่2

ภาพร่างชุดที่3

ภาพร่างชิ้นที่3

ภาพร่างชิ้นที่4

ภาพร่างชุดที่3

ภาพร่างชุดที่5

ภาพร่างชุดที่สองมีจำนวน 5 ชิ้น ภาพร่างในแต่ละชุดยังคงลักษณะการใช้สื่อรูปทรงผู้หญิงเป็น ตัวบอกเล่าเรื่องราวเช่นเดิม โดยมีการเพิ่มองค์ประกอบ จากเสื้อผ้า ดอกไม้ ใ้มีลักษณะที่สามารถ แสดงอารมณ์ให้เกิดความรู้สึกมากขึ้น และยังคงไว้ซึ่งบรรยากาศอากาศที่เศร้าโศกเสียใจ

จากภาพร่างทั้งหมดในชุดที่สอง ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชุดที่5 มาสร้างเป็นผลงานจริง เนื่องจาก ภาพร่างทั้งสองชุดมีองค์ประกอบที่ลงตัว สีหน้าที่บ่งบอกความทรนทาน มีความหมายและแสดงภาพ ได้ตรงกับแนวความคิด

ภาพร่างชุดที่4

ภาพร่างชั้นที่1

ภาพร่างชั้นที่2

ภาพร่างชุดที่4

ภาพร่างชั้นที่4

ภาพร่างชั้นที่5

ภาพร่างชุดที่4

ภาพร่างชิ้นที่6

ภาพร่างชิ้นที่สามมีจำนวน 4 ชิ้น ภาพร่างในแต่ละชิ้นเป็นเรื่องราวที่ต่อเนื่องจากชุดที่หนึ่งและสอง ยังคงใช้ภาพเพื่อเป็นสื่ออารมณ์ความรู้สึก

จากการร่างทั้งหมดในชุดที่สอง ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 4 มาจัดเป็นผลงานจริง เนื่องจากภาพร่างนี้มีลักษณะที่แตกต่างจากภาพอื่น ซึ่งใช้ภาพรวมบอกถึงความรู้สึกทรมานและเจ็บปวด ต่างจากงานชิ้นต่างๆที่จะใช้สีหน้าเป็นตัวบ่งชี้

กระบวนการสร้างงาน

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชุด”ประสบการณ์แห่งความทรงจำ(Memories of life)” ชุดนี้เป็นผลงานที่ใช้กรรมวิธีภาพพิมพ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยข้าพเจ้าได้เลือกวิธีการของภาพพิมพ์โลหะ (Etching) ซึ่งมีลักษณะพิเศษคือ มีการสร้างผลงานโดยการใช้ปฏิกิริยาทางเคมีระหว่างฉนวนกับกรด (Acid) เพื่อสร้างให้เกิดร่องรอยต่างๆเกิดขึ้น จนกลายเป็นส่วนที่รับหมึก ผ่านขั้นตอนการพิมพ์ลงบนกระดาษ ออกมาเป็นผลงานตามที่ต้องการ เป็นเทคนิคที่สามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกได้ตรงกับแนวคิดของข้าพเจ้ามากที่สุด ทั้งนี้ได้จำแนกขั้นตอนและรายละเอียดในการทำภาพพิมพ์โลหะ (Etching) ดังต่อไปนี้

วัสดุและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ

1. แผ่นแม่พิมพ์โลหะ (Plate)

- แผ่นทองแดง (Copper) ขนาด 60x80 เซนติเมตร

2. เครื่องมือในการสร้างแม่พิมพ์ด้วยมือ

- เหล็กปลายแหลม หรือ นิลเคิล
- คัทเตอร์

3. อุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์ด้วยเคมี

- น้ำกรดสำหรับแม่พิมพ์ทองแดง (Hydrochloric Acid)
- บ่อใส่น้ำกรด ทำจากพลาสติกไฟเบอร์ หรือ เซรามิกเคลือบมัน
- ถ้วยตวงน้ำกรด
- ถังมืออย่างกันน้ำกรด
- หน้ากากกันไอระเหยของน้ำกรด
- ผ้ากันเปื้อน
- เทปกาวน้ำตาล หรือ ยูนิเทป

4. อุปกรณ์ที่เป็นฉนวนกันกรด

- วานิซดำ (Vanish Type-p TOA)
- แปรง พู่กัน สำหรับใช้ทาวานิซดำและรองพื้นแม่พิมพ์
- ดินสอ ไข (Mitsubishi-Rishi Department No.7600)

5. อุปกรณ์ในการล้างวานิชดำ

- น้ำมันสน
- ทินเนอร์
- สเตร์คิลิน ทำความสะอาดคราบเปื้อน

6. อุปกรณ์ในการทำความสะอาดแม่พิมพ์

- น้ำมันสน
- ทินเนอร์
- ผงซักฟอก
- เกลือ น้ำปลา ซีอิ๊วขาว สำหรับกัดพื้นผิวแม่พิมพ์ทองแดง
- แปรงสีฟัน
- เศษผ้ายัด

7. อุปกรณ์ในการพิมพ์ผลงาน

- กระดาษสำหรับพิมพ์งาน (Frabriano)
- กระดาษบรูฟ สำหรับรองกันเปื้อน
- หมึกพิมพ์ Etching O.P.I.
- กระดาษไข กระดาษลอกลาย สำหรับเช็ดหมึกบนผิวหน้าแม่พิมพ์หลังอัดหมึกเตรียมพิมพ์
- ผ้าสักหลาด สำหรับรองพิมพ์
- แท่นพิมพ์
- กระดาษขึงผลงาน
- เทปกระดาษกาวน้ำ

8. อุปกรณ์ในการทำเทคนิค Aquatint

- ตู้โรยผงยางสน
- ผงยางสน (Resin)
- เตาสำหรับย่างแม่พิมพ์
- ถู่มือหนังทนความร้อน
- หน้ากากกันเคมี
- ดินสอไข

กรรมวิธีสร้างแม่พิมพ์

1. ศึกษาและวิเคราะห์ภาพร่างให้เกิดความเข้าใจแล้วนำแผ่นทองแดงที่เตรียมไว้ มาขัดทำความสะอาดด้วยกระดาษทรายเบอร์ละเอียด 1200-2000 มาขัดบนพื้นผิวที่ราดน้ำไว้พอประมาณ ค่อยๆขัดวน ทำความสะอาดด้วยผงซักฟอกและน้ำสะอาดอีกครั้ง เพื่อล้างคราบมันที่ติดอยู่บนผิวหน้าของแม่พิมพ์ให้หมดไป หลังจากนั้นนำแม่พิมพ์ไปตากให้แห้งสนิทก่อนที่จะทำขั้นตอนต่อไป
2. ทาวาณิชคาลงบนแม่พิมพ์ทั้งแผ่น วาณิชคาลควรผสมด้วยน้ำมันสนและทินเนอร์เล็กน้อยเพื่อให้ วาณิชแห้งเร็วขึ้น ไม่ควรผสมทินเนอร์มากเกินไปเพราะจะทำให้วาณิชคามีความยืดหยุ่นน้อยและ หลุดง่ายเมื่อนำไปแช่กรด
3. เมื่อกวณิชคาลที่ทาลงบนแผ่นทองแดงแห้งดีแล้ว โรยแป้งฝุ่นเพื่อให้วาณิชที่ทาลงบนผิวหน้า แผ่นทองแดงเกิดความหนืด สะดวกต่อการร่างภาพลงบนแผ่นทองแดง ใช้แท่งเหล็กปลายแหลม (Needle) ชูดิจิตผ่านลงบนพื้นผิวหน้าเพลต สร้างเส้นOutlineตามภาพร่าง จากนั้นก็นำไปแช่ในบ่อกรด กำมะถัน โดยมีอัตราส่วนผสมของน้ำกรด 1:2 กรด เช่นกรด3กิโดต่อน้ำ6ลิตร รองจนกรด ละลายน้ำ จึงนำแผ่นทองแดงที่ร่างลายเส้นเรียบร้อยแล้วไปแช่ลงในบ่อ จับเวลาตามความต้องการ ยิ่งใช้ระยะเวลาในการแช่นาน เส้นที่นำแท่งเหล็กชูดออกก็จะเกิดร่องที่ลึกมากขึ้น ตามเวลาที่กัดกรด โดยทั่วไปแล้ว ถ้าต้องการเส้นบางบางก็กัดประมาณ5-10นาที แต่ถ้า ต้องการความคมของเส้น ก็กัดในระยะเวลาประมาณ30นาที ถ้าต้องการให้ลึกลงก็เพิ่ม ระยะเวลาขึ้นไป
4. เมื่อนำแม่พิมพ์ที่เขียนร่างด้วยเหล็กแหลมแช่กรดตามที่ต้องการเรียบร้อยแล้ว ก็นำมาล้างวา นิชคาลที่เป็นฉนวนกับน้ำกรดออก ด้วยน้ำมันสน เศษผ้า และทินเนอร์เพื่อเป็นการเปิดหน้า เพลต
5. เมื่อทำความสะอาดแผ่นทองแดงเรียบร้อยแล้ว รองนแห้วสนิท ระหว่างที่รอให้แผ่นทองแดง แห้งนั้นให้ตัดผงยางสนใส่เข้าช่องประมาณ 2 ซ้อนโต๊ะ เสียบปลั๊กไฟเพื่อเป่าลมในตู้2รอบ โดยรอบแรกเสียบปลั๊กค้างไว้ประมาณ5วินาที 5ครั้ง แล้วทิ้งไว้30นาที แล้วจึงเสียบปลั๊กรอบ สองค้างไว้ประมาณ5วินาที 5ครั้ง แล้วทิ้งไว้อีก30นาที เพื่อให้ผงยางสนกระจายทั่วแผ่น แม่พิมพ์ เมื่อครบเวลาตามกำหนดจึงเอาออกจากตู้ด้วยความระมัดระวังไม่ให้ กระแทกกระเทือน เพราะอาจจะทำให้ผงยางสนลึ้มได้ จากนั้นนำแม่พิมพ์ที่โรยผงแล้วไปย่าง บนเตาไฟฟ้า เพื่อให้ผงยางสนเกาะผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ทองแดง เมื่ออย่างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ทิ้งไว้รองนกว่าแผ่นแม่พิมพ์จะหายร้อน แล้วจึงนำมาปิดวาณิชด้านหลังงาน รองน แห้งจึงปิดเตาปิดแก๊วอีกรอบ จากนั้นนำไปสร้างภาพด้วยการเขียนดินสอไขลงบนแม่พิมพ์

6. การสร้างพื้นผิวด้วยวัสดุอุปกรณ์ทางเคมี มีหลายวิธีด้วยกัน เช่น ดินสอไข สีสเปรย์ แต่ในที่นี้ใช้ดินสอไขเขียนลงบนแม่พิมพ์ โดยเขียนจากน้ำหนักร้อนสุดไปเข้มสุด เขียนน้ำหนักแรกตามที่ต้องการ ส่วนที่ดินสอไขปิดทึบเมื่อนำไปแช่น้ำกรด กรดจะไม่ซึมแทรกเข้าไป เมื่อเขียนน้ำหนักแรกเสร็จ ให้นำแผ่นแม่พิมพ์ไปแช่กรด โดยผสมกรดกำมะถันกับน้ำในอัตราส่วน 1:3 เริ่มตั้งแต่10วินาทีค่อยๆเพิ่มจนรวมระยะเวลาได้ประมาณ13-15นาทีโดยประมาณ ซึ่งการเลือกระยะเวลามักจะขึ้นอยู่กับลักษณะแบบงานในแต่ละชิ้น
7. เมื่อทำขั้นตอนการกัดกรดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ล้างแม่พิมพ์ให้สะอาดตามกรรมวิธีที่กล่าวมาข้างต้นอีกครั้ง เพื่อเตรียมแม่พิมพ์เข้าสู่กระบวนการพิมพ์

ขั้นตอนการพิมพ์

การพิมพ์ทดสอบ

การพิมพ์ทดสอบ มีเพื่อตรวจสอบผลงานให้ตรงตามเจตนารมณ์ ที่ตั้งไว้และตามภาพร่างที่กำหนดไว้ แต่หากผลงานยังไม่สมบูรณ์ร่างที่ต้องการให้เพิ่มน้ำหนัก โดยใช้เทคนิคสร้างแม่พิมพ์ในส่วนที่ต้องการ ตามความเหมาะสม เพื่อสู่กระบวนการพิมพ์ผลงานจริง

การพิมพ์ผลงาน

1. หลังจากสร้างแม่พิมพ์บนแผ่นทองแดงเสร็จเรียบร้อยแล้ว ล้างแม่พิมพ์ให้สะอาดด้วยน้ำมันสน ทินเนอร์ เพื่อทำการพิมพ์ (ก่อนพิมพ์ให้นำตะไบมาตะไบขอบแม่พิมพ์ทองแดงก่อน เพื่อลบความคมของแผ่นแม่พิมพ์ทั้ง4ด้าน) พิมพ์โดยการอัดสีหมึกพิมพ์ไปตามร่องลึกที่สร้างไว้บนแผ่นแม่พิมพ์ เตรียมหมึกพิมพ์ไว้โดยผสมสีตามที่ต้องการจะพิมพ์ จากนั้นอัดหมึกพิมพ์ให้ทั่วแล้วเช็ดออก การเช็ดหมึกพิมพ์ ให้เช็ดด้วยกระดาษลอกลายให้สีออกไปบางส่วน จากนั้นจึงเช็ดหมึกที่เหลืออยู่อย่างละเอียดอีกครั้งด้วยกระดาษลอกลาย เพื่อซับหมึกพิมพ์บนแม่พิมพ์ให้สะอาดและพิมพ์ออกมาไม่เป็นฝ้า เช็ดขอบให้สะอาด นำเข้าแท่นพิมพ์
2. การเตรียมกระดาษพิมพ์งานให้นำกระดาษปรีฟวางไว้ด้านล่างแล้วจึงนำกระดาษที่เตรียมไว้สำหรับพิมพ์มาวางทับบนกระบนกระดาษปรีฟ แล้วนำกระบอกลดน้ำมาฉีกให้ทั่วจนกระดาษชุ่ม จากนั้นจึงนำกระดาษปรีฟมาวางซับน้ำออกแล้วพลิกหน้ากระดาษอีกด้านหนึ่งทำเช่นเดิมอีกครั้ง
3. วางกระดาษปรีฟ3แผ่นบนแท่นพิมพ์ ก่อนที่จะวางแม่พิมพ์ทองแดงที่เช็ดหมึกเสร็จ รองกระดาษไว้เพื่อความสะอาด และเป็นการรักษาแท่นพิมพ์จากรอยขีดข่วน จากนั้นจึงวางแม่พิมพ์แผ่นทองแดงลงบนกระดาษปรีฟให้ตรงตามแนวที่ต้องการ นำกระดาษที่ต้องการพิมพ์ซึ่งฉีกน้ำไว้ มาวางคว่ำลงบนแม่พิมพ์ที่เตรียมเรียบร้อยแล้ว รองด้วยปรีฟประมาณ2-3แผ่นก่อนที่จะปูแผ่นสัทิลาดเพื่อป้องกันหน้าสัทิลาดจากการกดทับลงบนแม่พิมพ์ทองแดงเสร็จขั้นตอนดังกล่าวก็เลื่อนแท่นพิมพ์ให้อยู่ในระดับลูกกลิ้งหมุนปล่ระดับลูกกลิ้งให้อยู่ในระดับที่ต้องการและเท่าๆกัน(ขึ้นอยู่กับความแน่นของแต่ละแท่นพิมพ์) แล้วจึงหมุนลูกกลิ้ง
4. เมื่อทำการกลิ้งจนสุดแผ่นทองแล้ว ให้เปิดสัทิลาดมาวางพาดไว้ที่ด้านบนของแท่นพิมพ์แล้วเปิดกระดาษผลงานที่ทำการพิมพ์เสร็จแล้วนำมาทำการชิงที่ไม่กระดานที่เตรียมไว้สำหรับชิงกระดาษ เพื่อมิให้การยับย่นของกระดาษ โดยวางกระดาษพิมพ์ซึ่งมีกระดาษปรีฟรองอยู่ ฟันน้ำให้ทั่วแล้วจึงนำเทปกาวนำมาติดชิงขอบกระดาษกับกระดานทั้ง4ด้าน รองหมึกพิมพ์และน้ำแห้ง จะได้ผลงานภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะที่เสร็จสิ้นกระบวนการโดยสมบูรณ์

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

ถ้าพิจารณาความหมายของศิลปะที่ได้กล่าวมาแล้วว่า “ศิลปะ” คือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกถึงความรู้สึก ความคิด หรือความงามก็จะเห็นได้ว่า ศิลปะนั้น มีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่สองส่วน คือ ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งได้แก่ โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้ หรือรับรู้ได้ด้วยประสาทส่วนสัมผัสส่วนหนึ่งกับส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุนั้น อีกส่วน เราเรียกองค์ประกอบส่วนแรกว่า รูปทรง (Form) หรือองค์ประกอบทางรูปทรงและเรียกส่วนหลังว่า เนื้อหา (Concept) หรือองค์ประกอบทางนามธรรม ดังนี้ องค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างหลักของศิลปะ ก็คือรูปทรงกับเนื้อหา (ศิลป์ พีระศรี. ทฤษฎีแห่งองค์ประกอบศิลป์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระจันทร์)

การวิเคราะห์ผลงานชุด “ประสบการณ์แห่งความทรงจำ” เป็นไปเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการศึกษา งานทัศนศิลป์อย่างชัดเจน และเพื่อให้เกิดผลงานสร้างสรรค์ที่มีความสมบูรณ์ตามความงามและน่าสนใจในทางศิลปะ หรือเรียกส่วนประกอบเหล่านี้ว่า ทัศนธาตุศิลปะ (Visual Element) ซึ่งประกอบด้วยรูปทรง เส้น สี น้ำหนัก พื้นผิว พื้นที่ว่าง สิ่งเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นรวมกัน เพื่อแทนสื่อสัญลักษณ์ ในการแสดงออกที่สัมพันธ์กับเรื่องราว เนื้อหา อีกทั้งยังสอดคล้องกับลักษณะของรูปแบบที่กำหนดขึ้น (ชะลูด นิ่มเสมอ. องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ : บริษัทไทยวัฒนาพานิช , 2531)

ดังนั้น ในผลงานศิลปะนิพนธ์จึงถูกสร้างขึ้นด้วยองค์ประกอบดังกล่าว และส่วนประกอบเหล่านั้น การวิเคราะห์ทัศนธาตุ แสดงเนื้อหาการแทนค่าความหมายของทัศนธาตุต่างๆ ซึ่งแสดงออกอย่างชัดเจนในผลงาน ทั้งนี้เพื่อนำมาซึ่งผลงานที่มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยสามารถวิเคราะห์และจำแนกส่วนประกอบของทัศนธาตุได้ ดังนี้

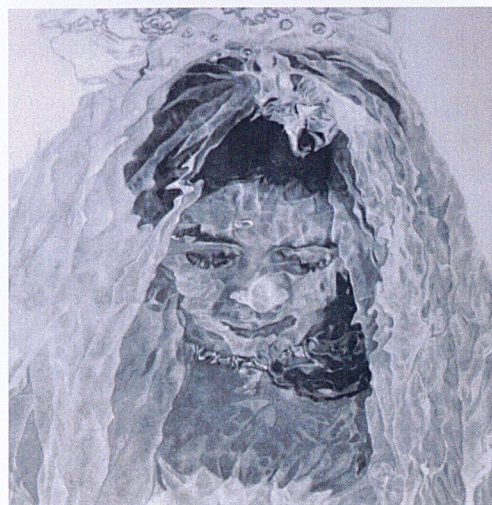
วิเคราะห์ทัศนธาตุ

1. รูปทรง (Form)

สำหรับผลงานในชิ้นดังกล่าวข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงหลากหลายชนิด ประกอบขึ้นเป็นภาพผลงาน โดยใช้รูปทรงในส่วนที่เป็นประธานหลักของภาพ และในส่วนของพื้นผิวที่ปรากฏอยู่ในส่วนของภาพผลงาน ซึ่งรูปทรงทั้งหมดสามารถแยกแยะลักษณะต่างๆของรูปทรง พร้อมทั้งทำการวิเคราะห์ลักษณะของรูปทรง ที่ปรากฏอยู่ในผลงานตามความสำคัญของการสร้างสรรค์ ดังนี้ คือ

รูปทรงอินทรีย์รูป (Organic Form)

ข้าพเจ้าใช้รูปทรงอินทรีย์ รูปที่ได้มาจากรูปทรงคน พรอดเทรต รูปทรงบางส่วนบิดเบือนไปจากสัดส่วนของความเป็นจริง โครงสร้างรูปทรงถูกจัดไว้ในส่วนของกลางภาพ แสดงอากัปกิริยาลักษณะท่าทาง ที่บ่งบอกถึงความทรมานจากความเจ็บปวด แสดงความชัดเจนให้เกิดขึ้นกับเรื่องราวและเนื้อหา บริเวณรอบรูปทรงที่มีลักษณะที่ว่างเปล่าช่วยให้รูปทรงหลักดูเด่นชัด

รูปทรงอิสระ (Free Form)

รูปทรงอิสระถูกสร้างขึ้นในส่วนของลักษณะการกระจายของน้ำ เหมือนมีการเคลื่อนไหว บริเวณด้านบนของพรอตเทรต มีลวดลายที่ได้จากกระบวนการเทคนิคภาพพิมพ์

รูปทรงของวัตถุ (Material Form)

รูปทรงของวัตถุที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน คือรูปทรงของวัตถุที่สื่อให้เห็นถึงเนื้อหาของความรัก เป็นรูปทรงของช่อดอกไม้ ได้ถูกบิดเบือนต่างจากความเป็นจริงโดยการสันสะท้อนของน้ำ

2.สี (Color)

ลักษณะของสีที่ปรากฏอยู่ จะใช้โทนสีน้ำเงิน และสีดำ ในภาพผลงานทั้งหมด เพื่อแสดงถึงความรู้สึกที่เศร้าหมองและสื่อถึงความผิดหวังที่เกิดขึ้นไปแล้วในอดีตแต่ยังอยู่ในความทรงจำด้วยสีที่มีคืบในลักษณะดังกล่าว

3.น้ำหนัก (Tone)

น้ำหนักที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อก่อให้เกิดเป็นมวลที่มีมิติการไล่น้ำหนักด้วย ขาว เทา ดำ ที่ชัดเจน ก่อให้เกิดความสมจริงเกิดขึ้นด้วยการเขียนไปบนแผ่นแม่พิมพ์ ซึ่งเหมือนกับการดรออิง (Drawing) ถูกสร้างขึ้นในกระบวนการเทคนิคภาพพิมพ์

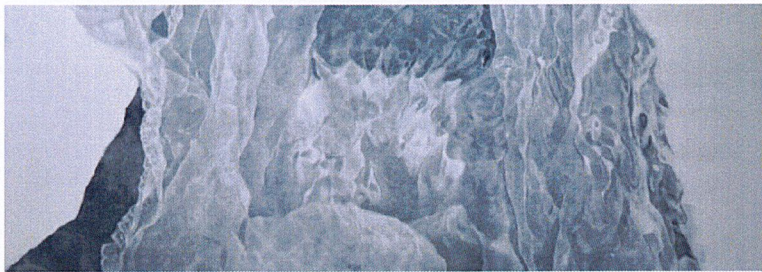

4. พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างเกิดขึ้นทั้งในส่วน of พื้นที่ด้านหลังทั้งหมด ด้วยการใส่รูปทรงคนอยู่ตรงกลางรูปภาพ ผลงาน ทำให้รูปทรงคนตรงกลางผลงานลอยออกจากพื้นที่ว่างรอบข้าง สื่อให้เห็นถึงความโดดเด่นทางด้านอารมณ์

5. ลักษณะพื้นผิว (Texture)

ในผลงานได้สร้างพื้นผิวโดยการใช่วิธีการเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching) สร้างเป็นลักษณะพื้นผิวที่มองแล้วเหมือนการทับซ้อนและพลิ้วไหวของผ้า ให้ความรู้สึกเป็นน้ำหนักที่เบาบาง ดูล่องลอย ช่วยส่งเสริมให้เกิดความรู้สึกเหมือนผ้าที่ไหวตามทิศทางของน้ำ

6.เส้น (Line)

เส้นที่ปรากฏขึ้นในภาพผลงานนั้น มีทิศทางกระจายตามลักษณะการเคลื่อนไหวของน้ำ ด้วยกระบวนการทางภาพพิมพ์ ทำให้เส้นมีน้ำหนักที่แตกต่างกันออกไป จึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้ผลงานมีความสมบูรณ์มากขึ้น

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ

ข้าพเจ้าได้จัดโครงสร้างของผลงานที่ชื่อว่า “ประสบการณ์แห่งความทรงจำ (Memories of life)” ด้วยการจัดให้รูปทรงหลักของผลงานเป็นกลุ่มของรูปทรงคน ซึ่งเป็นรูปทรงอินทรีรูป และรูปทรง รายละเอียด บริเวณเส้นผม เสื้อผ้า โดยรูปทรงอินทรีที่เป็นรูปทรงหลักที่อยู่กลางภาพในลักษณะ แนวตั้ง พื้นที่ด้านหลังปล่อยเป็นพื้นที่ว่างเพื่อผลักดันให้รูปทรงคนมีความเป็นเด่น การจัดภาพในลักษณะที่กล่าวมานั้น มีผลให้เกิดการเน้นรูปทรงหลัก เพื่อสื่อถึงสภาวะอารมณ์ที่มุ่งเน้นให้เห็นความ ทรมาน

วิเคราะห์การจัดภาพ

เอกภาพนั้น หมายถึง การประสานหรือการจัดระเบียบของส่วนต่างๆ ให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอัน เดียวกันขึ้น เพื่อผลรวมอันหนึ่งที่ไม่อาจแบ่งแยกได้ นั่นคือ ความสมบูรณ์ ความเหมาะสม ซึ่งเป็นไป ตามความคิดและความต้องการในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยการนำเอาทัศนธาตุทางด้านศิลปะ มา ประกอบกันด้วยหลักของการจัดองค์ประกอบภาพ เพื่อให้ทัศนธาตุต่างๆ เหล่านั้น แสดงคุณค่าใน ตัวเองตามความต้องการของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งลักษณะของการจัดองค์ประกอบของภาพหรือการจัด ภาพผลงานของข้าพเจ้านี้ สามารถแยกเพื่อทำการวิเคราะห์ลักษณะของการจัดภาพที่ได้ปรากฏขึ้น โดย รายละเอียด ได้ดังนี้

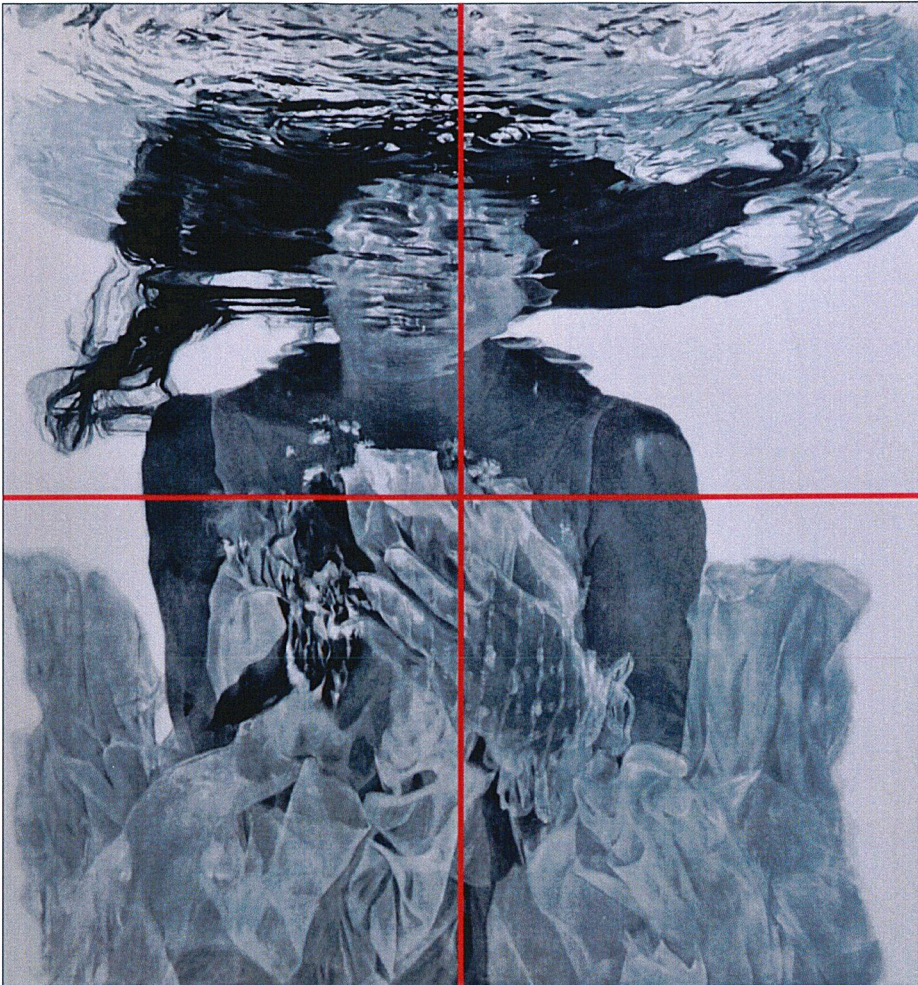

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ภาพผลงานนี้ให้สีที่รู้สึกไม่ขัดแย้งกับสายตา เนื่องจากมีน้ำหนักรูปทรงแบบโทนีสีที่ได้น้ำหนักอย่างชัดเจน ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดูแล้วกลมกลืนกันทั่วทั้งผลงาน ส่งผลให้รู้สึกถึงความเจ็บปวดได้เป็นอย่างดี

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายของผลงาน คือ รูปทรงคนกับรูปทรงของวัตถุที่ต่างกันมีลักษณะการเขียนใจที่แตกต่างกันทั้งเส้นและน้ำหนัก เช่น รูปทรงของตัวคนก็จะให้ความรู้สึกที่แข็งกว่ารูปทรงของวัตถุ คือ เสื้อผ้า(ชุดเจ้าสาว) ถุงมือที่ให้ความรู้สึกที่นุ่มนวล ดูฟุ้งเหมือนผ้าบางๆที่ทับซ้อนกัน แต่รูปทรงของดอกไม้ที่ถูกบิดเบือนจากความเป็นจริง ก็ให้ความรู้สึกที่แข็งเช่นรูปทรงคน

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลเป็นลักษณะที่ปรากฏอยู่ในผลงานศิลปะ ที่มีความสมบูรณ์และมีความเป็นเอกภาพที่เหมาะสม เพราะความสมดุลสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในลักษณะของสิ่งที่เหมือนกัน ซ้ำกัน และสิ่งที่แตกต่างกัน ชัดแย้งกัน ซึ่งในผลงานชิ้นนี้ถูกสร้างขึ้นด้วยเอกภาพที่มีความสมดุลภายในภาพตามความรู้สึก แต่หากแบ่งแยกด้วยเส้นแกนแนวตั้งรูปทรงจะถ่วงดุลเทไปทางด้านซ้าย ส่วนเส้นแกนแนวนอนนั้นด้านล่างมีความถ่วงดุลมากกว่าด้านบน

4. ความเป็นเด่น (Dominance)

ในผลงานชิ้นดังกล่าวนี้ ความเป็นเด่นได้เกิดขึ้นในรูปทรงหมายเลข 1 มีลักษณะที่แสดงออกทางสีหน้าและให้อารมณ์ทางความรู้สึกอย่างชัดเจน จึงเป็นจุดดึงดูดสายตา ส่วนหมายเลข 2 ที่มีลักษณะเป็นกลุ่มก้อนมีความเป็นเด่นเป็นจุดตรง มือที่ถือช่อดอกไม้และชุดเจ้าสาวมีความเป็นผ้าที่ทับซ้อนกันนั้นเป็นอีกสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงเรื่องราวความเจ็บปวดจากความรัก

5. การเคลื่อนไหว (Movement)

พลังความเคลื่อนไหวเกิดขึ้นทั่วทั้งหมดในรูปทรงหลัก มีความเคลื่อนไหวของภาพที่กระจัดกระจายบ้างไปในทิศทางเดียวกันบ้าง และเป็นกลุ่มก้อนบ้างตามการบิดเบือนของลักษณะการไหลและพลิวไหวของน้ำ

บทที่ 5

บทสรุป

ขณะที่กาลเวลาผ่านไป แต่ความทรงจำที่เลวร้ายยังคงฝังอยู่ในใจ ก็ให้เกิดความเจ็บปวดที่คอยตอกย้ำสภาพจิตใจ ความบอบช้ำที่เมื่อหวนนึกขึ้นมาถึงก็ทำให้รู้สึกอ่อนแอ สิ้นหวัง ทุกข์ เศร้าใจ ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าได้นำเอาประสบการณ์จากช่วงเวลาที่แสนทรมานจากความทรงจำของความรัก ที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต แสดงออกในแง่มุมแห่งความเสียใจ ความสะเทือนใจ ทั้งนี้เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงข้อเสียของการยึดติดกับความเป็นอดีต และเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่ประสบพบเจอกับเหตุการณ์ดังกล่าว ได้เรียนรู้ ทำความเข้าใจและมีกำลังใจในการใช้ชีวิตที่เป็นปัจจุบัน ไปพร้อมกับความทรงจำในอดีต

ผลงานที่ถูกสร้างขึ้น ข้าพเจ้าใช้เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching) เป็นเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด “ประสบการณ์แห่งความทรงจำ (Memories of life)” ซึ่งผนวกกับแนวความคิดและความรู้สึกจากประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้ประสบพบเจอ ทั้งนี้ในการสร้างสรรค์ผลงานในแต่ละชิ้นต้องค้นคว้าหาข้อมูลและทดลองเทคนิค เรียนรู้สิ่งใหม่ๆจากการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องทำให้เรียนรู้ถึงกระบวนการทางความคิด และการแก้ปัญหาในงานศิลปะอย่างถูกต้อง รวมถึงความเข้าใจเรื่องทักษะความรู้ในทุกๆด้าน อย่างมีระบบ แบบแผนเป็นเหตุเป็นผลได้

การค้นคว้าหาข้อมูลและปฏิบัติงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ แล้วนำมาดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานหลังจากที่ได้สร้างภาพร่างขึ้น เลือกรูปแบบรูปทรงในขนาดและทำทางต่างๆให้ได้ตามลักษณะที่ต้องการ ผลงานและสเก็ต (Sketch) ทั้งหมดได้ผ่านการแก้ไขและพัฒนา ข้าพเจ้าได้นำรูปทรงเหล่านั้นมาสร้างงานศิลปะ เพื่อต่อยอดแนวทางการพัฒนาความคิดและสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ผลงานศิลปะนิพนธ์ที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขึ้นนี้มีปัญหาในเชิงการปฏิบัติงาน ทั้งระยะเวลาในการทำงานและการใช้เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ ในแต่ละขั้นตอน ขั้นตอนที่เป็นปัญหากับข้าพเจ้าที่สุดคือ ขั้นตอนการพิมพ์งาน เนื่องจากกระดาษที่พิมพ์ออกมาแล้วมักจะไม่เรียบ ส่งผลให้งานดูไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร

บรรณานุกรม

ศิลป์ พีระศรี. ทฤษฎีแห่งองค์ประกอบสี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พระจันทร์

ชะลูด นิ่มเสมอ. องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ : บริษัทไทยวัฒนาพานิช , 2531

<http://atcloud.com/stories/40856>

<http://blogazine.in.th/blogs/thanorm/post/2945>

<http://www4.eduzones.com/snowytest/17024>

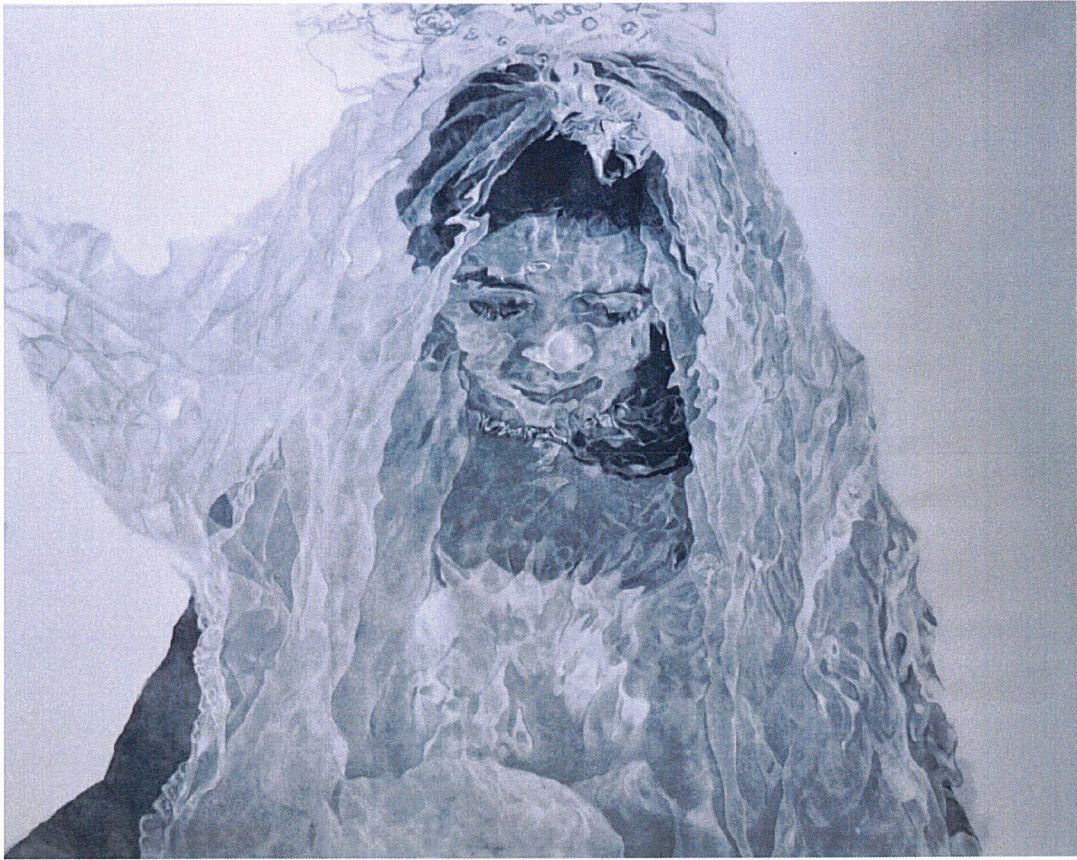
www.galerichoffman.com

<http://www.oglesbee.com/art/index.html>

www.jeffwignall.com

ภาพผลงานศิลปะ

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน EXPERIENCE OF MEMORY NO.1

ขนาด 55x76.5cm.

เทคนิค ETCHING

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน EXPERIENCE OF MEMORY NO.2

ขนาด 61x65cm.

เทคนิค ETCHING

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน EXPERIENCE OF MEMORY NO.3

ขนาด 57x60cm.

เทคนิค ETCHING

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน EXPERIENCE OF MEMORY NO.4

ขนาด 61x70cm.

เทคนิค ETCHING

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาว วณีย์วรรณ กิตติบดีสกุล
วัน เดือน ปีเกิด	3 พฤษภาคม 2532
ที่อยู่	301 ซอยเทิดไท 19 แขวงบางยี่เรือ เขตธนบุรี กทม. 10600
ประวัติการศึกษา	สาขาวิชาศิลปกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประวัติการแสดงผลงาน	
ปี 2553	ร่วมแสดงศิลปกรรม “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต” บริษัทโตชิบา ครั้งที่22
ปี 2553	รายละเอียด The Methodology of Printmaking #5 Contemporary Art Exhibition the Nagoya University of Arts, Japan
ปี 2553	นิทรรศการ “Because of love” โดยกลุ่มศิลปิน ISTART ณ interlinear cafe
ปี 2552	นิทรรศการภาพพิมพ์ “Feat” ณ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เกียรติคุณที่ได้รับ	
ปี 2553	ได้รับทุนส่งเสริมการศึกษาการสร้างสรรค์ศิลปะ มูลนิธิรัฐบุรุษพลเอกเปรม ติณสูลานนท์
ปี 2553	นักศึกษาดีเด่น ปี 2552 (สาขาพัฒนาอาชีพ) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปี 2553	รางวัลเกียรตินิยม เหรียญเงิน “ศิลป์ พีระศรี” การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ครั้งที่27